

ก 3657

หน้า 7

จากยาเอดส์...ถึงนักวิจัยไทยที่ถูกเมิน ภูมิปัญญาไทยไร้การเหลียวแล

MF'

ทีมเดลินิวส์ 38
รายงานโดย..นภาพร พานิชชาติ
E-mail y_38@dailynews.co.th

“อาหารเสริมวี1-อิมมูนิเตอร์” (ถึงจะให้เรียกอย่างไรชาวบ้านก็รับรู้ว่า เป็นยา รักษาโรคเอดส์) ที่คิดค้นโดยเภสัชกรวิชัย จิรฐิติกาลและคณะ แห่งคลินิกบ้านบางปะกง ฉะเชิงเทรา ถึงจะไม่ยอมรับกันในขณะนี้ก็นับ เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ทำให้คนไทยเห็นว่า คนไทยนี่แหละ...มีความพยายามและมีมันสมอง ทัดเทียมต่างชาติ

ประเทศที่เปิดโอกาส รับฟังและสนับสนุน โดยเฉพาะในด้านเงินทุน จึงทำให้เกิดปัญหาสมองไหล

วี1-อิมมูนิเตอร์ ก็เข้าอีกรอบเดียวกัน ถึงแม้ผู้วิจัยบอกว่าผ่านการทดลองในสัตว์มาแล้ว ทดลองในคนมา 2 ปี และได้ผลดี เม็ดเลือดขาวมีจำนวนเพิ่มขึ้น เชื้อไวรัส HIV ลดลง

แต่เป็นการทดลองที่ไม่มีหน่วยงานไหนมารองรับ ขาดความเชื่อถือ เพราะฝรั่งยังไม่เชื่อ ทั้ง ๆ ที่ผู้วิจัยและบรรดาผู้ดูแลรับผิดชอบทั้ง

ในอดีตที่ผ่านมาเมื่อคนไทยประดิษฐ์คิดค้น วิจัยอย่างหนึ่งอย่างใดสำเร็จขณะที่ต่างชาติยังทำไม่ได้ สิ่งแรกที่นักวิจัยจะต้องเจอคือ การไม่ยอมรับ ไม่คิดว่าคนไทยจะทำได้ ถูกดูหมิ่นดูแคลนเป็นเรื่องตลก ขาดการเชื่อถือในภูมิปัญญาคนไทยด้วยกัน และถูกจำกัดด้วยขั้นตอนทางกฎหมาย

เมื่อออกนอกกรอบที่กฎหมายกำหนด ก็จะถูกแจ้งความดำเนินคดีฐานกระทำความผิดกฎหมาย สิ่งเหล่านี้ทำให้นักวิจัยไทยหวัหุด ไม่อยากคิดค้นอะไรใหม่ ๆ หรือถ้าคิดค้นอะไรได้ก็กลัวว่าจะได้รับการยอมรับก็ถูกต่างชาติฉกไปจดสิทธิบัตรเป็นของนอกหมด

ปัญหานี้มีทุกวงการ ตัวอย่างเช่น ข้าวหอมมะลิ พี่ไทยเรา ผลิตส่งออกพัฒนาสายพันธุ์มาเป็นสิบปี กว่าจะได้ข้าวที่เม็ดสวย หุงขึ้นหม้อ และมีกลิ่นหอมน่ารับประทานกว่าข้าวประเทศไหน ๆ ในโลก เราก็มัวแต่ดัวมเตี้ยมจนญี่ปุ่นมา “ก๊อปปี้” สายพันธุ์ของเราไปจดสิทธิบัตร

สมุนไพรไทยมีนับร้อยนับพันชนิด มีสรรพคุณรักษาโรคได้สารพัด เราใช้สมุนไพรมาเป็นร้อยปี แต่มันเป็นเรื่องใกล้ตัวจนเรามองข้าม ทุกวันนี้ทั้งญี่ปุ่น จีน อังกฤษและอเมริกาส่งทีมนักวิจัยเข้ามาแล้วหยิบมันออกไปเหมือนกับขโมยพันธุ์ของเราไปต่อหน้าต่อตา เรายังเฉย...

เราดูแคลนมันสมองคนไทยด้วยกันเอง

ทั้ง ๆ ที่คนไทยไม่ด้อยไปกว่าต่างชาติ !!

คงจะเห็นเป็นข่าวบ่อย ๆ ว่ามีนักเรียนไทยไปสอบแข่งขันและชนะเลิศ เจ้าของประเทศ เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยชื่อดัง เป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงในองค์กรนานาชาติหลายคน

เคยมีคนตั้งคำถามว่า คนที่มีสมองเป็นเลิศเหล่านี้ทำไมถึงไม่กลับเมืองไทย? กลับมาทำงานพัฒนาให้เมืองเราเจริญกว่าที่เป็นอยู่

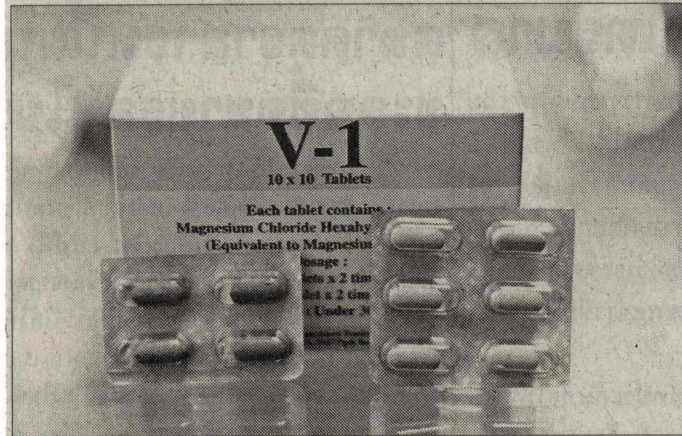
ทำไม?...จึงเอาความรู้ความสามารถที่มีอยู่ไปพัฒนาบ้านอื่นเมืองอื่น เห็นแก่ตัว เห็นแก่ผลตอบแทนที่ต่างชาติเสนอให้มากกว่าหรือ...

คำตอบก็คือ ภาครัฐไม่ค่อยเหลียวแล และให้การสนับสนุนอย่างจริงจังต้องหาบรรทัดฐานจากฝรั่งมาเปรียบเทียบ ผิดกับในต่าง

หลายที่จบมหาวิทยาลัยในเมืองไทยด้วยกันทั้งนั้น
 ขึ้นทะเบียนได้แค่เป็นอาหารเสริม เพราะยังไม่ผ่านขั้นตอนการ
 ทดลองในคนซึ่งต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมก่อน
 แทนที่จะดีใจว่าเราสามารถคิดค้นยารักษาเอดส์ได้และช่วยกัน
 พัฒนาข้อบกพร่องต่าง ๆ ในขณะที่ทั่วโลกยังมกสลายปมไม่ได้ว่าจะใช้
 อะไรมาไวรัสเอดส์
 แทนที่จะกระตือรือร้นสนับสนุนกันกว่าวิจัยตามขั้นตอนที่เหลือ
 ให้เป็นไปตามหลักสากล เพื่อให้ทราบแน่ชัดว่ารักษาเอดส์ให้หายได้แน่
 หรือไม่ กลับมาตั้งแง่ว่าผิดกฎหมาย งบประมาณ หลอกต้มผู้ป่วยเอดส์
 เราเห็นต่างชาติเป็นเทวดา ยึดติดกับความคิดคนอื่น
 เราถึงต้องตามกันเขาอยู่ตลอดเวลา...!
 หันกลับมาดูตำรับยาของไทย องค์การอาหารและยา (อย.) ยัง
 ไม่เคยอนุญาตให้กับสูตรไหนเลย ปัจจุบันเวลาที่เราจะผลิตยาแต่ละที่ เรา
 จะต้องเสียงบประมาณตั้งวัตถุดิบจากต่างประเทศ แถมยังต้องเสียค่าทรัพย์สิน
 สิทธิทางปัญญาในราคาสูงลิ่ว เพื่อนำมาผลิตใช้ในประเทศ เข้าทำนองเสียที่
 เดียวสองแฉ่ง !!!
 บริษัทผู้ผลิตยาจากต่างประเทศยังมีเทคนิค วิธีการงูใจ เชิญ
 ชวน ทำให้แพทย์ยึดติดและมีความเชื่อว่ายาจากต่างประเทศเท่านั้นที่จะ
 บรรเทาอาการโรคเอดส์ได้ จึงขาดความคิดที่จะพัฒนาสูตรยาขึ้นมาใช้เอง
 วงการแพทย์ไทยจึงไม่เปิดตัวเปิดใจรับยาที่ค้นคว้าโดยเภสัชกร
 ไทยด้วยกัน โดยเฉพาะสูตรที่ยังไม่ได้รับการรับรองอย่างวี1-อิมมูนิเตอร์ที่
 กำลังฮือฮาอยู่ในเวลานี้
 ค่าคอมมิสชั่นที่ได้รับควบคู่กับการสั่งซื้อยาต่างประเทศ ก็เป็น
 อีกเหตุผลที่ทำให้วงการแพทย์ไทยนิยมของนอก
 ถ้าทุกคนทุกฝ่ายเอาตัวเองออกมาจากกะลาที่ครอบอยู่เสียบ้าง
 ปลดเปลื้องเชือกที่ร้อยจมูกออกเสียบ้าง...
 คงจะรู้ว่าคนไทยก็เก่งไม่แพ้ชาติอื่นเหมือนกัน !?!

อาหารเสริมที่ถูกห้ามเรียกว่าเป็นยารักษา
 เอดส์ของคลินิกบ้านบางปะกง ถึงแม้จะยัง
 ไม่มีหน่วยงานใดให้การรับรองว่าใช้ได้ แต่อย่าง
 น้อยก็เป็นการจุดประกาย ให้รัฐบาลหันมาสนใจที่
 จะสนับสนุนผลการวิจัยของคนไทยมากขึ้น
 วี1-อิมมูนิเตอร์ ถูกวิจัยและพัฒนาขึ้นมา
 โดยเภสัชกรวิชัย จิรภูจิตติกาล ด้วยยาประกอบด้วยผลึก
 แคลเซียม แมกนีเซียม และโครงสร้างของเปลือกนอก

ขาวให้เท่ากับคนปกติ ซึ่งซีดี 4 ที่ว่านี้ก็คือ เม็ดเลือดขาวชนิดหนึ่งที่ต่อต้านเชื้อ
 เอดส์ เมื่อร่างกายไม่ยอมเป็นอาหารของเชื้อไวรัส ก็จะกลับคืนสู่สภาพปกติ
 การทำวัคซีนฆ่าเอดส์ด้วยวิธีนี้จะแตกต่างจากวัคซีนอื่น ๆ การทำ
 วัคซีนโดยทั่วไปจะนำเชื้อไวรัสชนิดนั้น ๆ มาทำให้อ่อนตัวลง แล้วฉีดเข้าไปใน
 ร่างกายเพื่อให้ร่างกายสร้างภูมิคุ้มกัน ซึ่งจะไม่เป็นอันตรายเพราะมันอ่อนแกว่า
 ร่างกายเรา
 เมื่อมีเชื้อไวรัสชนิดนั้น ๆ เข้าสู่ร่างกายเราเมื่อไหร่ ร่างกายก็จะสร้าง
 ภูมิคุ้มกันทันที เช่น วัคซีนโรคฝีดาษ วัคซีนป้องกันพิษงู วัคซีนโรคตับอักเสบ

และแกนในของไวรัสเอดส์
 พูด่าง ๆ ก็คือ เอดส์ของคนที่เป็นเอดส์มาทำให้เชื้อตาย หรือทำ
 จำลองขึ้นมาแล้วเอาจากของมันมาผสมกับสิ่งที่สามารถดูดซึมเข้าสู่ได้ เมื่อมี
 สิ่งแปลกปลอมร่างกายก็จะสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อไปฆ่าไวรัส HIV
 เภสัชกรวิชัยยืนยันว่า นอกจากนี้อายังเข้าไปกระตุ้นซีดี4 ในเม็ดเลือด

เราจะเรียกวัคซีนลักษณะนี้ว่า "โลฟี่วัคซีน"

แต่สำหรับไวรัส HIV มีการศึกษามาถึง 20 ปีแล้ว ที่จะทำให้มันอ่อนตัวลงแล้วฉีดเข้าไป แต่ก็ยังทำไม่ได้ เพราะไวรัสชนิดนี้ปรับตัวเร็วมาก

กลุ่มสี่สู่ม้าฉีดเข้าไปคนอาจจะติดเชื้อ HIV ได้...

เภสัชกรวิชัยอดทนศึกษา วี1-อิมมูนิเตอร์ มาแบบหัวเดียวกระเทียมลีบเมื่อ 3 ปีที่แล้ว เมื่อมูลนิธิ พ.ด.อ.สล้าง นุนนาค ทราบและได้รับการยืนยันว่าคนไข้มีอาการดีขึ้น จึงให้การสนับสนุน

คนไทยด้วยกันไม่เชื่อแต่ฝรั่งสนใจ เภสัชกรวิชัยบอกว่าดร.อัลต้า บูรินไบออร์ นายแพทย์ชาวอเมริกัน ที่วิจัยเกี่ยวกับโรคเอดส์มา 18 ปี พร้อมกับ น.พ.ผู้เชี่ยวชาญอีก 2 คน ได้เดินทางมาตรวจผลการศึกษาก็พบว่า ค่าเม็ดเลือดขาวของผู้ป่วยเพิ่มขึ้นหลังใช้ยา 6 เดือน ปริมาณไวรัส HIV มีค่าลดลง น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น แสดงว่าวี1-อิมมูนิเตอร์ทำลายเชื้อเอดส์ได้

และเพื่อให้เกิดความแน่ใจจึงได้ส่งยาไปให้ห้องแล็บกลางของอเมริกาวิจัย ก็พบว่าไม่มีผลข้างเคียงใด ๆ สามารถสร้างภูมิคุ้มกันได้โดยไม่ต้องพิชิตคลัง และยังยอมรับว่า...

ไทยเป็นประเทศแรกในโลกที่สามารถคิดค้นภูมิคุ้มกันนี้ได้ !!!

ผู้ติดเชื้อเอดส์มีจำนวนมากนับล้านคน แต่ยังไม่ระบุเจาะจงได้ว่ามีตัวเลขเท่าไรแน่ เพราะผู้ที่ติดเชื้อจะเหมือนคนปกติทั่วไป บางรายเจ้าตัวเองก็ไม่ได้รู้ด้วยซ้ำว่าตัวเองติดเชื้อ จนกว่าจะไปตรวจเลือดหรือไม่ก็ถึงขั้นแสดงอาการแล้ว

สำหรับกลุ่มเสี่ยง ในอดีตจะเป็นกลุ่มหญิงบริการ และกลุ่มรักร่วมเพศ ปัจจุบันแม้แต่ในครอบครัวของเราเองยังต้องระมัดระวัง

ที่กล่าวเช่นนี้ไม่ใช่การยุยงส่งเสริมไม่ให้ไว้วางใจสามีหรือภรรยาของตนเอง แต่เพื่อความปลอดภัย เพราะจำนวนผู้ติดเชื้อจากคู่ของตัวเองมีสถิติเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

จากสถิติพบว่าคนไข้ที่เดินเข้า 60 คน จะมี 1 คนที่ติดเชื้อแต่ไม่แสดงอาการ ส่วนผู้ติดเชื้อและแสดงอาการมีอยู่ประมาณ 300,000 คน

การออกมาแสดงบทบาทคัดค้านการแจก วี1-อิมมูนิเตอร์ของคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) มีการวิพากษ์วิจารณ์กันว่ามีเจตนาอยู่ที่ตรงไหน

เรื่องนี้...คงต้องเห็นใจอย.บ้าง เพราะตอนนี้วี1-อิมมูนิเตอร์ ในภูมิปัญญาของหน่วยงานราชการยอมรับได้เพียงการขึ้นทะเบียนเป็นอาหารเสริมเท่านั้นไม่ใช่ตัวยาที่จะนำมารักษาโรค แต่เมื่อมีผู้นำมาแจกจ่ายโดยอ้างสรรพคุณในการรักษาโรคเอดส์ อย.จึงนิ่งเฉยไม่ได้ เพราะจะเข้าข่ายละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

อีกทั้งขั้นตอนการนำยาที่คิดค้นขึ้นมาใหม่ออกมาแจกจ่ายให้ผู้ป่วยกินตามหลักสากลจะมีอยู่ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นตอนแรกจะต้องทดลองในสัตว์ก่อน ส่วนใหญ่นิยมทดลองในลิงชิมแปนซีเพราะเป็นสัตว์ที่คล้ายคลึงกับมนุษย์มากที่สุด ขั้นตอนที่สองจะต้องทดลองในมนุษย์ทดลอง 2 คนที่เป็นโรค โดยให้ยาหลอกกับมนุษย์ทดลองคนหนึ่งและให้ยาจริงกับอีกคนหนึ่ง

ขั้นตอนที่สาม ทดลองในมนุษย์จำนวนมาก ๆ แล้วนำผลมาพิสูจน์เมื่อได้ผลจึงมาสู่ขั้นตอนสุดท้ายคือการผลิตจำหน่าย ซึ่งกว่าจะทดลองในแต่ละขั้นตอนจะต้องมีระยะเวลาและข้อปฏิบัติทางกฎหมายมากมาย โดยเฉพาะการทดลองใช้ยาในคนจะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมด้วย

แต่ วี1-อิมมูนิเตอร์ กระโดดข้ามขั้นมาระยะ 3-4 เลย !?!

ทางมูลนิธิฯและคลินิกบ้านบางปะกงเองก็ทราบ แต่ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้ป่วยไม่สามารถรอได้ ญาติผู้ป่วยเองก็ทนเห็นพี่น้องของตัวเอง ถูกโรคร้ายทำลายร่างกายอยู่ทุกวันไม่ได้

ในขณะที่การปฏิบัติให้ครบตามหลักสากลจะต้องใช้เวลาอย่างน้อย 5 ปี กว่าจะถึงเวลานั้นผู้ป่วยอาจเสียชีวิตไปอีกหลายร้อยหลายพันคน

เหตุผลของการใช้ วี1-อิมมูนิเตอร์จึงขึ้นอยู่กับความรู้สึก จิตใจและสามัญสำนึกซึ่งเป็นเหตุผลที่ทางวิทยาศาสตร์รับไม่ได้

และเป็นเรื่องที่ขัดต่อข้อกำหนดและกฎหมายที่เรามีอยู่ !!

การออกมาต่อต้านการแจกจ่ายยาวี-
 อิมมูนิเตอร์ จนถึงการแจ้งความดำเนิน
 คดีกับคลินิกบ้านบางปะกง โดยอ้างว่าเป็นการ
 โฆษณาชวนเชื่อและหลอกลวงผู้ป่วยเอดส์
 ทำให้มีการวิจารณ์ออกมาเป็น 2 กระแส

กระแสแรก กลุ่มผู้ต่อต้านไม่ต้องการ
 ให้ผู้ป่วยต้องกลายเป็น "หนูทดลองยา" โดยที่ยา
 นั้นยังไม่ได้รับการรับรองจากสถาบันการแพทย์ว่า
 จะไม่ส่งผลร้ายต่อร่างกาย และสามารถรักษาเอดส์ให้หายจริง เหมือนสุ
 ภาภิตไทยที่ว่า "เคราะห์ซ้ำ กรรมชด"

แต่อีกกระแสหนึ่งก็ระบุว่า อาจมีเหตุผลทางการค้า กลุ่มผู้ต่อ
 ต้านอาจได้รับใบสั่งมาจากบุคคลที่เสียประโยชน์จากการนำเข้ายารักษา
 โรคเอดส์จากต่างประเทศ และบริษัทยาข้ามชาติ

น.พ.มนตรี เศรษฐบุตร เลขานุการมูลนิธิ พล.ต.อ.สล้ำ นุนนาค
 บอกว่า ยาเอดส์ที่ใช้อยู่ในประเทศไทยในปัจจุบันมีประมาณ 15 ชนิด

ยาทั้งหมดนี้จะต้องสั่งนำเข้าจากต่างประเทศทั้ง 100%
 ประกอบกันเป็นที่ทราบกันดีว่าโรคนี้อันตราย ยังไม่มียารักษาที่ไหนจะรักษา
 ให้หายได้ มีเพียงยาที่คิดค้นขึ้นมาเพื่อชะลออาการเท่านั้น

ยาเอดส์จึงเป็นเครื่องมือชิ้นสำคัญที่ใช้จ่ายเงินซื้อยารักษา
 ตัวเองอย่างต่ำถึงเดือนละ 20,000-40,000 บาท จากจำนวนผู้ป่วยนับ
 แสนนับล้านคน

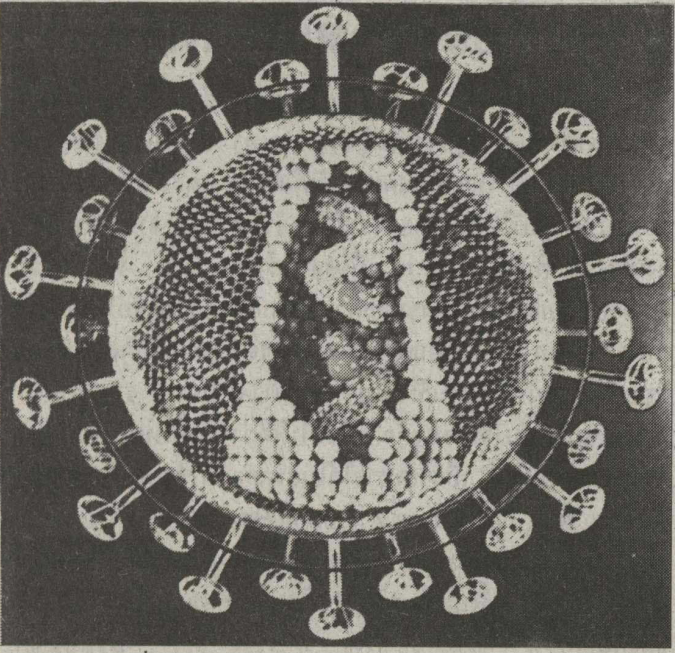
เงินที่หมุนเวียนในวงการยาเอดส์จึงมีมากนับหมื่นล้านบาท
 ต่อปี

ทั่วโลกตัวเลขคงพุ่งเกินแสนล้านบาท...!!!
 ผลประโยชน์ที่ได้เป็นตัวเงินจำนวนมหาศาล เป็นสิ่งปลอ้ยผ่าน

อาการไข้ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ครั่นเนื้อครั่นตัว มีผื่นคัน ถ่ายเหลวในระยะ
 แรกซึ่งอาการจะไม่รุนแรง

เมื่อกินยาเข้าไปจะเห็นผลตั้งแต่ 2 วัน 1 สัปดาห์ หรือ 3 เดือน
 แล้วแต่ความสามารถในการสร้างภูมิคุ้มกัน และผู้ป่วยจะมีอาการมากขึ้น
 แก่ไหน

ไม่พบว่ามีการซื้อขายตลอดการเริ่มรักษามาเป็นเวลา 2 ปี และ
 เมื่อให้ยาไประยะหนึ่ง ประมาณไม่เกิน 2 ปี และประเมินได้ว่าไม่มีเชื้อ

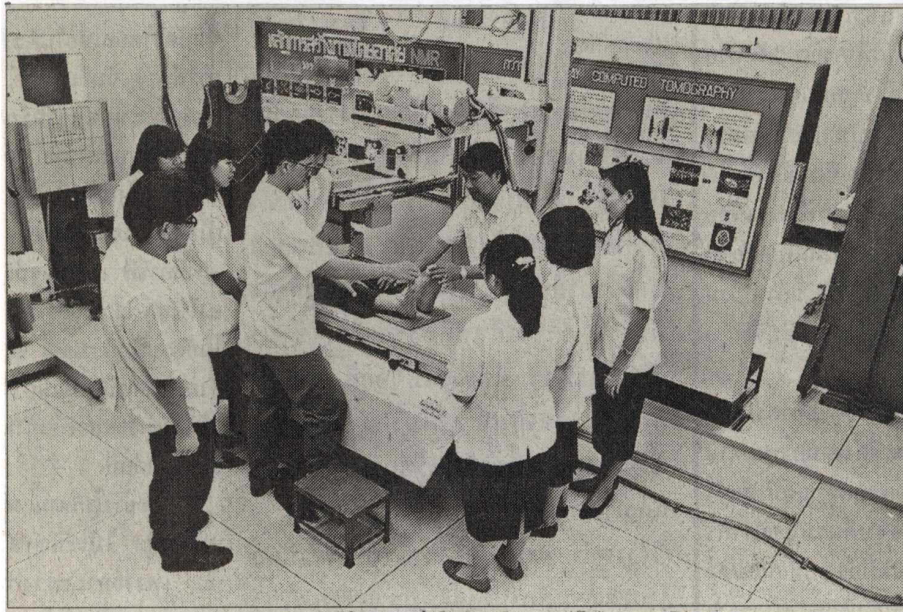

เลยไปไม่ได้ เมื่อมีคนไทยคิดค้นตัวยารักษาเอดส์ได้

ไม่ใช่แค่ยาด้านไวรัสที่มีสรรพคุณเพียงควบคุมไม่ให้อาการกำเริบ
 เหมือนยาที่นำเข้าจากต่างประเทศเท่านั้น แต่เป็นยาที่สามารถฆ่าไวรัส
 HIV ได้ แคมแจกฟรีโดยผู้ป่วยเอดส์ไม่ต้องเสียเงินซื้อซั๊กบาทเดียว จึง
 มีข่าวออกมาว่ากลุ่มต่อต้านคือกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์

สรรพคุณยาเอดส์ที่คิดค้นโดยคนไทย จะแตกต่างกับยาจากต่าง
 ประเทศแค่ไหน ลองมาเปรียบเทียบกันดู

หมอมนตรี บอกว่า วี1-อิมมูนิเตอร์ จะสร้างภูมิคุ้มกันให้
 ร่างกาย และฆ่าเชื้อ HIV ได้ และเนื่องจากเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในตัว
 คนใกล้เคียงกับธรรมชาติ จึงมีอาการแพ้ยาเหมือนกับยาดูอื่น ๆ เช่น มี

ไวรัส HIV ในกระแสเลือดแล้วก็จะหยุดให้ยา แต่จะต้องติดตามดูแลผู้ป่วยต่อไปอีก 5 ปี เพื่อให้แน่ใจว่าไม่พบเชื้ออีก

ราคาเชื่อได้ว่าถูกกว่าต่างประเทศแน่...

ส่วนยาต่างประเทศมีสรรพคุณเพียงป้องกันไม่ให้เชื้อเข้าสู่เม็ดเลือดขาว เพื่อใช้เม็ดเลือดขาวเป็นอาหารและแพร่เชื้อได้เท่านั้น เมื่อกินเข้าไปจะทำให้เกิดการเปลี่ยนสภาพระดับสารเคมีในร่างกาย ทำให้เกิดการเบื่ออาหาร ผมหงอก ผิวหนังแห้งเกรียม

อาการจะทรุดตัวหากกินยาตามแพทย์สั่ง แต่จะพบอาการคือยาทำให้ต้องเปลี่ยนและเพิ่มขนาดยา และจะหยุดกินยาไม่ได้ตลอดชีวิตราคาก็แพงลิบลิ่วเพราะต้องสั่งนำเข้า

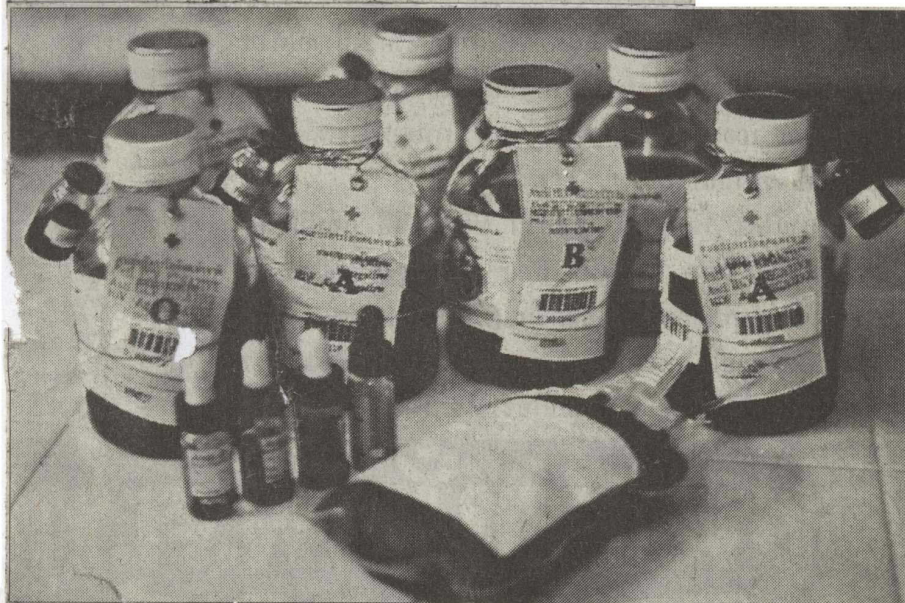
สูตรวี1-อิมมูนิเตอร์ที่คนไทยคิดค้นขึ้นมาได้ส่งไปจดสิทธิบัตรในต่างประเทศแล้วในหลายประเทศ เพราะเภสัชกรที่คิดค้นสูตร และมูลนิธิพล.ต.อ.ส้าง เกรงว่าจะถูกทางต่างประเทศลอกเลียนแบบ เหมือนผลิตภัณฑ์อีกหลาย ๆ ตัวที่เคยประสบปัญหานี้มาแล้ว

และตอนนี้ก็มีหลายประเทศให้ความสนใจจะมาเข้าร่วมลงทุนศึกษาทดลอง เช่น จีน แคนาดา มาเลเซีย จะมีแต่คนไทยเท่านั้นที่ยังไม่เชื่อว่า จะรักษาเอดส์ได้

ถึงแม้ วี1-อิมมูนิเตอร์จะยังไม่ได้รับการรับรองว่ารักษาโรคเอดส์ให้หายขาดได้ แต่เมื่อมีผู้คิดค้นมาครั้งทางแล้วว่ามีทางเป็นไปได้ ต่างชาติเองก็ให้ความสำคัญถึงกับจะมาร่วมกันทดลองอย่างเป็นล่ำเป็นสัน คงต้องหันมาถามรัฐบาลและคนไทยทั้งชาติว่า

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะให้การสนับสนุน ทั้งการสานต่อแนวความคิด และการให้งบประมาณเพื่อให้การค้นคว้าทดลองบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย หรือจะปล่อยให้...

แล้วให้ต่างชาติขูดรีดคนไทยตลอดไป !!!

นับ

ตั้งแต่โลกได้ค้นพบผู้ป่วยด้วยโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง อันเนื่องมาจากเชื้อไวรัส HIV เมื่อปีค.ศ.1981 จนถึงปีนี้ครบ 20 ปี ยังไม่มีนักวิจัยชาติใดในโลกคิดค้นตัวยารักษาเอดส์ให้หายขาดได้

สำนักข่าวต่างประเทศได้รายงานมาจากอดีตจนถึงปัจจุบันผู้ป่วยโรคเอดส์ในสหรัฐตายไปแล้ว 450,000 คน ยังมีชีวิตอยู่อีก 774,467 คน

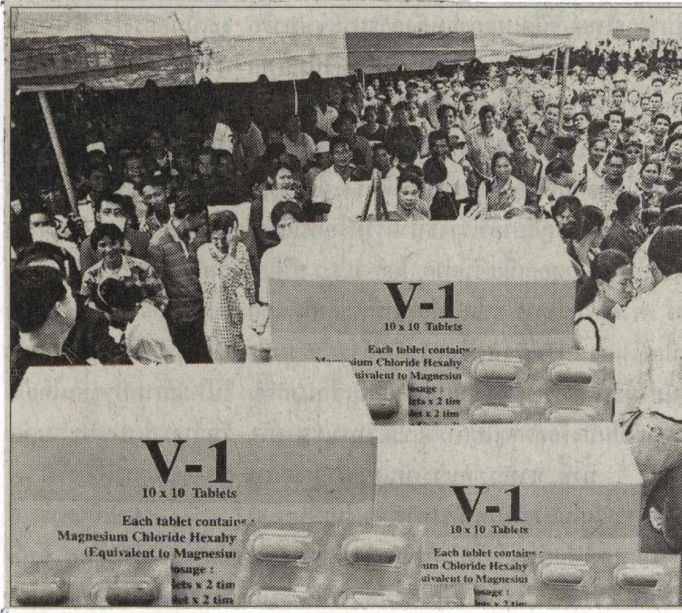
ในขณะที่ทั่วโลกยังมีผู้ติดเชื้อ HIV อีกราว 36 ล้านคน หลังจากเสียชีวิตด้วยโรคร้ายนี้แล้วถึง 21 ล้านคน

สำหรับประเทศไทยมีจำนวนผู้ป่วยเอดส์ในอันดับที่ 16 ของโลก ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มบีและเป็นอันดับ 3 ของกลุ่ม โดยมีผู้ป่วยร้อยละ 2.5 ของจำนวนประชากรหรือประมาณ 1,300,000 คน

เราแบ่งการแพร่ของเชื้อเอดส์ออกเป็น 3 ทางคือ ใช้เข็มฉีดยาร่วมกันในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด - และติดต่อทางเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศทางเพศสัมพันธ์แบบต่างเพศ และจากแม่สู่ลูก

ปัจจุบันแพร่เชื้อจะอยู่ในกลุ่มรักร่วมเพศประมาณ 75% ของจำนวนผู้ติดเชื้อทั้งหมดทั่วโลก

ในจำนวนนี้ 95% อยู่ในประเทศกำลังพัฒนา ส่วนประเทศ

ที่พัฒนาแล้วการแพร่กระจายจะอยู่ในกลุ่มผู้ติดเชื้อและรักร่วมเพศมากกว่า

แต่วันนี้ประเทศไทยกำลังถูกจับตามองจากคนทั่วโลก ในฐานะที่
ค้นพบยาที่อาจจะรักษาโรคเอดส์ให้หายได้

นายสมศักดิ์ หนึ่งในผู้ป่วยเอดส์ของคลินิกบ้านบางปะกง
ถ่ายทอดเรื่องราวให้ฟังว่า คนและภรรยา รู้ตัวว่าเป็นเอดส์มาตั้งแต่ปี 2534
จึงรักษาตัวโดยกินยาต้านเอดส์เรื่อยมาเกือบ 10 ปี

เงินที่เก็บสะสมไว้กว่า 10 ล้านบาทจากการทำอพลอยที่จังหวัดบุรี
ถูกนำมาซื้อยารักษาตัวจนไม่มีเหลือพร้อม ๆ กับการเสียชีวิตของภรรยา จึง
เดินทางมาที่คลินิกบ้านบางปะกง

มาเพราะรู้ว่าที่นี่แจกยาฟรี...

กินยาที่ได้รับแจก ทั้งที่ไม่เชื่อว่าจะได้ผล

แต่ก็ยังคิดว่าไม่คืนรถทำอะไรเลย !?

ช่วงแรกไม่มีความศรัทธาในยาวิี-อิมมูนิเตอร์เลย แต่ที่กินเพราะ
ไม่มีเงินไปซื้อยาจากต่างประเทศที่มีราคาแพง และคิดว่าชีวิตคงไม่มีอะไรเลว
ร้ายไปกว่านี้ พุดภาษาชาวบ้านก็คือหมดหวังแล้ว

ขณะที่กินวิี-อิมมูนิเตอร์ ถ้าพอจะเก็บเงินได้ก็จะแอบไปซื้อยา
ต้านเอดส์มากินอีก จนกระทั่งรู้ตัวว่าร่างกายเริ่มดีขึ้นจึงหันมากินวิี-อิมมูนิ
เตอร์เพียงอย่างเดียว

จากการตรวจเลือดครั้งล่าสุดพบว่าไวรัสไหลลดลงมาก และมีผู้ป่วย
อีกหลายคนที่ยินยาและตรวจไม่พบเชื้อแล้ว

เพื่อให้แน่ใจผู้ป่วยที่ยินยา ได้ตระเวนตรวจเลือดตามโรงพยาบาล
และคลินิกต่าง ๆ ซึ่งก็ได้ผลไปในทางเดียวกัน

การยกตัวอย่างกรณีนายสมศักดิ์ ไม่ได้หมายความว่าเชื่อ 100%
ว่าสูตรยาที่ค้นพบจะรักษาโรคเอดส์ได้ แต่อย่างน้อยก็พอจะเป็นเหตุเป็นผลที่
จะนำไปสู่การศึกษาอย่างจริงจัง

พระครูอาทรประชาขนาด เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ ยังออกมา
ยืนยันว่าเคยนำไปให้ผู้ป่วยระยะสุดท้ายจำนวน 100 คนกิน

ปรากฏว่าอาการดีขึ้น น้ำหนักเพิ่มขึ้น ทานอาหารได้ จึงอยากให้รัฐ
บาลสนับสนุนการวิจัยอย่างจริงจัง หากปล่อยทิ้งไว้จะทำให้เสียโอกาสและ
ทำลายความหวังของผู้ป่วย

การออกมาเคลื่อนไหวของผู้ป่วยเอดส์เพื่อรับยาวิี-อิมมูนิเตอร์
จึงไม่ใช่เรื่องธรรมดา เพราะตามปกติคนเหล่านี้จะเก็บตัวเนื่องจากอาย
สังคม แต่นี่ถือเป็นความหวังสุดท้าย...

ล่าสุด น.พ.สุรพงษ์ สืบวงศ์ดี รัฐมนตรีสาธารณสุข ได้ประกาศจัดตั้ง
คณะกรรมการร่วมพิจารณาและศึกษาอย่างจริงจัง ชี้เคสนี้ให้ทราบผลภายใน
1 เดือน

ถ้าพิสูจน์ได้ว่ารักษาเอดส์หาย และขึ้นทะเบียนเป็นยาได้
ประเทศไทยจะดังเป็นพลุแตก !!!

ผู้ป่วยเอดส์ในไทยกว่า 1 ล้านคนจะได้รับการเยียวยารักษา โดยไม่
ต้องทนทุกข์ทรมานอีกต่อไป หากผลักค้นให้เข้าสู่โครงการ 30 บาท ของ
รัฐบาลได้ก็จะยิ่งดี

เพราะเกอส์กรวิชัย จิรฐิติศักดิ์ ผู้ที่คิดค้นสูตรยืนยันว่าต้นทุนการ
ผลิตไม่สูง วัตถุดิบทุกอย่างหาได้ภายในประเทศและมีอย่างเหลือเฟือ

ประเทศไทยจะประหยัดงบประมาณนับหมื่นล้านบาท จากที่ต้อง
สั่งนำเข้าจากต่างประเทศ และหากพัฒนาไปถึงขั้นผลิตและส่งไปจำหน่าย
ในต่างประเทศได้ เงินจะไหลเข้าประเทศจำนวนมหาศาลอีกด้วย...!

แต่ถ้าผลการวิเคราะห์ออกมาว่าล้มเหลว ก็ต้องถือว่าเริ่มมีการ
นับหนึ่งโดยคนไทยด้วยกัน ไม่ใช่ความผิดใหญ่หลวงอย่างที่บางคน
ยึดเยียดให้ !!!

นับ

เป็นเรื่องนำยีนดีที่กระทรวงสาธารณสุขตัดสินใจ ให้เวลา 1 เดือนศึกษา วิ 1-อิมมูนิเตอร์อย่างจริงจัง คนไทยทั่วประเทศจะได้รู้กันเสียทีว่าเรื่องนี้เป็นความจริงหรือแค่หลอกกัน

ที่ยีนดีไม่ใช่มีเจดนาเซียร์ วิ 1-อิมมูนิเตอร์อย่างสุดโต่ง แต่ยีนดีที่ภาครัฐสนับสนุนงานวิจัยของคนไทยเพื่อนำไปสู่การจดสิทธิบัตร ซึ่งจะ

เป็นขวัญกำลังใจให้นักวิจัยมีแรงจะคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมในอนาคต

พูดถึงการวิจัยและจดสิทธิบัตร คงจะอดกล่าวถึงพระอัจฉริยภาพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้วยความปลาบปลื้มมิได้ ที่เมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านทรงยื่นคำขอจดสิทธิบัตรต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่องการใช้น้ำมันปาล์มในเครื่องยนต์ดีเซล แทนน้ำมันดีเซลที่มีราคาสูงขึ้นทุกวัน

และนี่ไม่ใช่ครั้งแรก ก่อนหน้านั้นกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้รับจดสิทธิบัตรก้นน้ำขี้พัฒนา และการประดิษฐ์เครื่องกลเติมอากาศ แบบอัดอากาศและดูดอากาศ ซึ่งเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาหน้าน้ำเสีย ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาแล้วเช่นกัน

ย้อนกลับไปเมื่อปี 2498 ที่ไทยเริ่มทำฝนหลวงเป็นครั้งแรก แนวพระราชดำริให้คิดค้นขึ้นเพื่อแก้ปัญหาหน้าแล้งให้แก่เกษตรกร พระองค์ได้เฝ้า

ติดตามสถานการณ์ภัยแล้งและสภาพอากาศอย่างใกล้ชิด ทรงเห็นถึงความเดือดร้อนของพสกนิกรซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตร จึงให้ตั้งคณะปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษขึ้น ฝนหลวงในขณะนั้นนับเป็นต้นแบบของการทำฝนเทียมในปัจจุบัน

ทั้งหมดนี้ถือเป็นการปลุกสำนึกคนไทยให้รู้จักนำทรัพยากรที่มีในประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในยามคับขัน

เมื่อเร็ว ๆ นี้ อาจารย์ภาควิชาสัตยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ก็ประสบความสำเร็จในการผ่าตัดรักษาเนื้องอกในสมอง

ด้วยเทคนิคค้นหาแผนที่สมอง ในขณะที่ผู้ป่วยยังรู้สึกตัวได้สำเร็จเป็นครั้งแรก

ถือเป็นก้าวสำคัญของวงการแพทย์ไทย !?!

การประดิษฐ์เครื่องอบข้าว ของอาจารย์คณะพลังงานและวัสดุ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่ปัจจุบันสามารถส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ ทั้งฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และเวียดนาม และกำลังพัฒนาไปสู่การอบเมล็ดพันธุ์พืชอื่น ๆ ด้วย

การประดิษฐ์เตาเผาเคลือบแบบโซโคลอนเพื่อใช้งานอุตสาหกรรมที่มีการส่งออกไปจำหน่ายในหลายประเทศเช่นกัน

นี่เป็นเพียงไม่กี่ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าหากภาครัฐให้การสนับสนุนความรู้ความสามารถจากมันสมองคนไทยก็จะเผยออกมาให้ต่างชาติได้เห็นอยู่ตลอดเวลา

“ภาคการผลิตของเราก่อนไทยได้รับค่าตอบแทนเพียง 1 ใน 3 เท่านั้น อีก 2 ส่วน เป็นของนายทุนและเจ้าของสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ

ฉะนั้นคนไทยจะต้องสร้างสมอง...

สร้างความสามารถของเราเองขึ้นมาให้ได้ !!!

ในต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้วจะพบว่า รายได้จากการผลิตสินค้าและบริการ จะเป็นรายได้จากการเป็นเจ้าของความคิด หรือผู้ครอบครองลิขสิทธิ์ หรือสิทธิบัตร มากกว่าครึ่งหนึ่งของรายได้ทั้งหมด” นี่เป็นวาทศิลป์ของนายทศ ทักษิณ ชินวัตร ที่เคยพูดไว้

จากข้อมูลของสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว.) พบว่า มีงานวิจัยของคนไทยอีกเป็นจำนวนหลายร้อยหลายพันชิ้นที่ดูแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศ

หากแต่ไม่ได้รับการสนับสนุน ไม่ได้รับความสนใจ จนต่างชาติเห็นความสำคัญและหยิบของเราไปวิจัย ตัวอย่างเช่น งานวิจัยค้นแปล้าน้อยรักษาโรคระเพาะ

ค้นแปล้าน้อย เป็นพืชที่หาได้ง่ายในแถบภาคตะวันตกของไทย นักวิจัยประเทศญี่ปุ่นได้นำไปคิดค้นสกัดสารจากใบทำเป็นยารักษาโรคระเพาะ

ทุกวันนี้บริษัทในญี่ปุ่นเข้ามาใช้พื้นที่แถบจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปลูกต้นแปล้าน้อยนับล้านต้น เพื่อส่งกลับไปญี่ปุ่นผลิตเป็นยาขายนำเงินเข้าประเทศปีละนับพันล้านบาท

อย่างไรก็ตามขณะนี้นักวิจัยไทยได้คิดค้นการสกัดสารจากต้นแปล้าน้อยเพื่อรักษาโรคระเพาะได้เช่นกัน แต่มีวิธีแตกต่างจากนักวิจัยญี่ปุ่น และได้จดสิทธิบัตรไว้เรียบร้อยแล้ว

ผลการวิจัยชิ้นนี้ได้รับความสนใจจากสหรัฐ เสนอขอซื้อลิขสิทธิ์เพื่อนำไปผลิตจำหน่ายทั่วโลก เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะนำเงินเข้าประเทศได้

เรื่องนี้ถูกหยิบยกมาเป็นกรณีตัวอย่างทุกครั้งที่มีการพูดถึงความสูญเสียโอกาสของนักวิจัยไทย

หรือเราจะยอมเสียโอกาสอย่างนี้เรื่อยไป ???